

Ἐβδομῆς νεφῶν καὶ θαυρύων, ἀνέμων καὶ ψηφοφοριῶν, βροχῶν καὶ λόγων, καταιγίδων καὶ διαδηλώσεων, εὐδίας καὶ ὑπουργικῆς κρίσεως. Ἡ τελευταία αὐτῆ διαρκεῖ ἐτι' ἀλλ' ὅσον εἶνε εὐχαριστος διὰ τὸν τόπον, ὅστις θίρησις νάναζωγονῆται ὀλίγον, τόσον εἶνε δυσάρεστος διὰ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους του. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς προχθῆς προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀποσοδήσῃ παντὶ σθένει μεταβληθεὶς εἰς Αἰῶλον καὶ λύσας τοῦ ἀσκούς τοῦ ταμείου τοῦ δημασίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ ταμείου τῶν φίλων του. Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτὸν ἡ πολιτικὴ του αὐτῆ μέθοδος εἶνε πολὺ ἔωλος καὶ δὲν θὰ εὐδοκίμησῃ αὐτὴν τὴν φεράν.

Πῶς ἐκατήντησεν ὁ ἀγέρωχος θυνάστης καὶ πικτοκράτωρ! Αὐτὸς ὅστις εἶχε συνειθίσει νάκοιλοῦνται ἀπὸ ἀπειροπληθῆ οὐρανὸν 40 καὶ 50 ψήφων καὶ σωμάτων νὰ ξεπέσῃ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Παρασκευᾶ καὶ εἰς τὴν εὐσπλαγγίαν τοῦ Πετσάλη! Τοῦ ἔφυγεν ὁ Παπαμιχαλόπουλος, τοῦ ἔφυγεν ὁ Τερτίπης, τοῦ ἔφυγεν ὁ Μπογδάνος! Τοῦ ἔφυγεν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸς ὁ Μετακλινός, μολοντίχαριν αὐτοῦ εἰσήγαγε τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα καὶ ἐζήτησε νὰ ἄρῃ τὴν ἀνγκαστικὴν κυκλοφορίαν· ἀλλὰ τὸ μεταλλάξαι, ἔξ οὗ εἶνε κατεσκευασμένος ὁ ἀξιώτικος βουλευτής, φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε κίβδηλον καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἠδύνατο πλεῖον νὰ παραμένῃ εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς κίβδηλειᾶς τῶν συνειδήσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Τῆς μεταναστεύσεως ταύτης δὲν ὑπέρτησεν οὔτε ὁ Βελισσάριος. Πραγματονοθεῖς τί ἔμελλε νὰ συμβῆ καὶ κατανοήσας μὲ ποῖον εἶχε νὰ κάμῃ, ἐπρόλαβε καὶ ἔφυγε προτοῦ τυφλωθῆ ὑπὸ τῶν ρουφετιῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος τοῦ ἔμεινεν ἀκλόνητος καὶ πιστὸς εἶνε ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Καλαμπάκας, ὁ κ. Ἀλκιβ. Μάνδαλος. Καὶ ἐδημοσίευσεν μάλιστα δηλώσας εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐν τῇ μανθάνων, λέγει, ὅτι πολλὰ διακίδονται περὶ τῆς θέσεως τῶν βουλευτῶν, σπεύδει νὰ κοινοποιήσῃ ὅτι οὐδόλως μετέλλαξε πολιτικὴν, ὑποστηρίζει δὲ ὡς πάντοτε τὸ ὑπουργεῖον φρονῶν ὅτι εἶνε ὠφέλιμον τῇ πατρίδι. Δὲν πράττει δὲ τοῦτο χάριν ρουφετιῶν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, προσθέτει, ὅτι καὶ ἂν διωρίσῃ τις τῇ συστάσει του εἰς οἰκονομικὴν θέσιν ἀποσύρει ἤδη τὴν σύστασιν. Πληροφόροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Δημομητρακάκης ἀκούσας τοῦτο ἐδήλωσε καὶ αὐτὸς ὅτι ἀποσύρει ἀπὸ τῆς πρεσβείας τοῦ κ. Μανδάλου τὸ ράπισμα τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε δώσει πέρυσι.

Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Ἀλκιβιάδης γράφων τὴν πολύκροτον δηλώσιν του εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὸ εὐαγγελικὸν ρητὸν καθ' ὃ ἡ μεγαλειτέρα χαρὰ πανηγυρίζεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ ἀμαρτωλοῦ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀμαρτωλὸς καὶ μετάνοια πρέπει νὰ προῦπάρξῃ ἀμαρτία. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ εὐαγγελικὸς βουλευτής, ὅστις ἄλλοτε εἶχε δεῖξει τόσον σεβασμὸν πρὸς ἄλλο ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου λέγων «ἦταν τις ραπίση ὑμᾶς στρέψατε καὶ τὴν ἄλλην παρεάν», δῶρισε πρῶτον πάντας τοὺς φίλους καὶ τοὺς ὀπαδοὺς του καὶ ἔπειτα ἔσπευσε νὰποπλύνῃ ἀφ' ἐαυτοῦ τὸν ρύπον δηλῶν ὅτι ἀποσύρει τὰς συστάσεις.

Εἶνε ἐξίσου παράδοξος καὶ ἀνεξήγητος ἡ σύγκυσις τοῦ πρωθυ-

πουργοῦ, τοῦ τέσον ἀλλοτε ἀπαθούς καὶ ἀπότητος καὶ ψυχροῦ. Ἡ ἀπειροπληθὴς αὐτῆ κατὰστασις του ἐξεδηλώθη πληρέστατα ἐν τῇ περι τοῦ θανείου ἀγορεύσει του, συγκεκριμένη καὶ ἀλογίστη εἰς ἀνήκουστον βαθμὸν. Καὶ κατήντησε νὰ ψελλίσῃ ὡς μωρὸν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ θανείου ἐγκεταί ἀκριβῶς ἐν τῇ ἀποσύνει αὐτοῦ. Συμφώνως πρὸς τὸ λογικὸν τοῦτο ἀξίωμα ἂν ἀποτύγῃ μεταῦρον εἰς τὰς ἐκλογὰς θὰ εἶνε βέβαιος νικητὴς καὶ τροπαιούχος, ὅτι ἔχῃ ἐν ἀλλήλων εἰς τὴν τσέπην του πρέπει νὰ τὸ χάσῃ διὰ τὴν βεβαιωθῆ ὅτι τὸ ἔχει, ἂν εἶνε ὑγιής πρέπει νὰρρωσῆται διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ὑγείας του. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἐνοοῦμεν πληρέστατα τὰρ καὶ ἐκαίνο τὸ ὁποῖον εἶπε πρό τινος ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Πρὸς τοῦτο δὲ προσπαθεῖ παντὶ τρόπῳ νὰ τὴν ἐξεντλήσῃ, νὰ τὴν ἐξευτελίσῃ, νὰ τὴν καταστρέψῃ, ὅπως ἀποθητήκουσα ζήτη, ἀφοῦ ἐν τῇ ἀνυπαρξίᾳ ἐγκεταί ἡ ὑπαρξις.

Εἰς τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα Matin ἀνηγγέλη προ τινος διὰ τηλεγραφῆματος ἐντεῦθεν ἡ παραίτησις τοῦ τέως ἐν Μαρτίτῃ πρέσβους τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἐν τῷ τηλεγραφῆματι ἀπεκαλεῖτο Σκουλούπης. Ἡ παραρρορὰ αὐτῆ τοῦ θυνάμτος τοῦ τέως κοινῶς ὀνομαζομένου Σκουλούδη ἠδύνατο νὰ ἐξηγηθῆ λογικῶς ὡς λάθος ἢ κατὰ τὴν μεταδίδοσιν τοῦ τηλεγραφῆματος ἢ κατὰ τὴν τύπωσιν. Ἀλλὰ πρὸ ὀλίγων πάλιν ἡμερῶν ἐν τινι ἀθηναϊκῇ ἐφημερίδι παραδόξως ἀνεγράφετο ἡ παρὰ τὸ ὀθωμανικὸν σύλληψις ληστοῦ τινος φέροντος ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ ὄνομα Σκουλούπης. Ἐκ τούτου ἀγόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς περισηνῆς ἐφημερίδος εἰξουρε καλῶς τί ἐτηλεγράφει, κάλλιον δ' ἴσω ἡμῶν τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, ὧν πιθανῶς τις ἐκ τῶν μετόχων τῆς Κωπαίδος.

Χθὲς οἱ ὑπουργικοὶ ἐώρταζον τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου τῶν καπνοκοπητῶν Ἐλευθερίου, τοῦ θαυματουργήσαντος προχθῆς τὸ ἐσπέρας ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας.

Περίεργον πῶς ἡ Νέα Ἐφημερίς ἐλησμόνησε νὰ παρατηρήσῃ τὴν σύμπτωσιν ταύτης τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου Ἐλευθερίου, καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ, ταῖς ἡμέραις ἀκριβῶς αὐταῖς, καθ' ἃς ἐπίσης ὀστονόπως ἐπιτελουμένη ἐορτάζεται ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς Τρικουποκρατίας.

Ὁ μᾶλλον φρόνιμος τῶν βουλευτῶν μᾶς ἀντιπρόσωπος Βόλου μῆλις ἠξιώθη ἐν τῇ Ἀκροπόλει διατίχου βιογραφίας.

Μετὰ τὸ κράνος βερὺ ἔς τὸ σκοτάδι παρακαλοῦμεν τὸν κ. Γεώργιον Παράσχον διευθυντὴν τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς μὲ τὴν λόγην σὲ χέρι θρασὺ νὰ ἐπιστήσῃ ὀλίγων περισσοτέραν προσοχὴν εἰς τὰ τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων καὶ νὰ μὴ μαζεύῃ τὰ εἰσιτήρια καὶ ἔπειτα δὲν τὰ ἐπιστρέφει εἰς τοὺς κατόχους των καὶ μᾶς ἀναγκάζῃ νὰ ἐκτιθέμεθα εἰς τῆς σπρωξίμους τῶν σκοπῶν του, διότι μόνον εἰς τὰ ποιήματά του ἡμποροῦμεν ν' ἀνεχώμεθα νὰ μᾶς προτείνου λόγην καὶ νὰ μᾶς λέγουν «τίς εἶ;»

